

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 77.

Vydána dne 22. listopadu 1949.

Cena Kčs 1.—.

OBSAH:

(238. a 239.) **238.** Nařízení, kterým se zrušují Fond pro invalidní a starobní pojištění zaměstnanců Československých státních drah a fondy pro invalidní a starobní pojištění poštovních zaměstnanců a upravují některé otázky související se zrušením těchto fondů. — **239.** Nařízení, kterým se mění a doplňuje oddíl „D“ sazebníku všeobecné daně.

238.**Vládní nařízení****ze dne 25. října 1949,**

kterým se zrušují Fond pro invalidní a starobní pojištění zaměstnanců Československých státních drah a fondy pro invalidní a starobní pojištění poštovních zaměstnanců a upravují některé otázky související se zrušením těchto fondů.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 247, odst. 2 a 5 zákona ze dne 15. dubna 1948, č. 99 Sb., o národním pojištění, a podle čl. V zákona ze dne 25. března 1948, č. 70 Sb., o sjednocení některých předpisů ve veřejnoprávním sociálním pojištění:

§ 1.

Dnem 30. září 1949 se zrušují:

1. Fond pro invalidní a starobní pojištění zaměstnanců Československých státních drah,
2. fondy pro invalidní a starobní pojištění poštovních zaměstnanců v Praze a v Bratislavě.

§ 2.

(1) Doba členství ve fondech uvedených v § 1 (dále jen „fondy“) po 30. září 1948 se považuje za dobu pojištění u Ústřední národní pojišťovny.

(2) Dřívejší doba členství v hlavním oddělení fondu uvedeného v § 1, č. 1 a doba členství

ve fondech uvedených v § 1, č. 2 se považuje za dobu pojištění podle zákona ze dne 9. října 1924, č. 221 Sb., o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, invalidity a stáří, ve znění předpisů jej měnících a doplňujících. Dřívejší doba členství v pensijním oddělení fondu uvedeného v § 1, č. 1 se považuje za dobu pojištění podle zákona ze dne 21. února 1929, č. 26 Sb., o pensijním pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách, ve znění předpisů jej měnících a doplňujících.

§ 3.

(1) Za závazky, které Ústřední národní pojišťovna přejímá podle § 247, odst. 3 zákona o národním pojištění a § 2 tohoto nařízení, poskytně jí právní nástupce zaměstnavatele, pro jehož zaměstnance byl fond zřízen (dále jen „zaměstnavatel“), úhradu, která se určuje dvanáctinásobkem úhrnné roční výše oné části důchodů vyplácených fondem podle stavu ke dni 30. září 1948, kterou, kdyby šlo o důchody z veřejnoprávního sociálního pojištění, by byl příslušný nositel pojištění podle tehdejších předpisů hradil ze svého.

(2) O způsobu poskytnutí úhrady dohodne se Ústřední národní pojišťovna se zaměstnavatelem. Nedojde-li k dohodě, rozhodne ministerstvo práce a sociální péče.

(3) Mimo úhradu podle odstavce 1 odvede zaměstnavatel Ústřední národní pojišťovně, pokud se tak již nestalo, částku, která by byla za dobu od 1. října 1948 do 30. září 1949 zaplacená na pojistném, kdyby členové fondu byli bývali pojištěni u Ústřední národní pojišťovny podle § 1, písm. b) zákona o národním pojištění.

§ 4.

Veškeré dosud neuskutečněné převody částek, vyplývající ze vzájemných přestupů zaměstnanců mezi fondy a bývalými nositeli veřejnoprávního důchodového pojištění nebo mezi fondy a veřejným pensijním zaopatřením, se považují za provedené.

§ 5.

Vyhláška ministerstva sociální péče ze dne 7. října 1948, č. 2439 Ú. l. I, pokud se nepříčí ustanovením tohoto nařízení, zůstává nedotčena.

§ 6.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr práce a sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

Zápotocký v. r.

Erban v. r.

239.

Nařízení ministra financí

ze dne 26. října 1949,

kterým se mění a doplňuje oddíl „D“ sazebníku všeobecné daně.

Ministr financí nařizuje podle § 37, odst. 1, písm. a) zákona ze dne 21. prosince 1948, č. 283 Sb., o všeobecné dani:

Čl. I.

Nadpis oddílu „D“ sazebníku všeobecné daně vydaného nařízením ministra financí ze dne 24. prosince 1948, č. 285 Sb. (dále jen sazebníku všeobecné daně), se mění a zní:

„Oddíl D sazebníku všeobecné daně (pro přepravu a výkony s přepravou související, jakož i pro spediční a skladištní výkony prováděné za úplatu).“

Čl. II.

Všeobecná vysvětlivka č. 1 k oddílu „D“ sazebníku všeobecné daně se mění a zní:

„1. Daň odvede podnik (poplatník), který provozuje přepravu podléhající dani, anebo podnik (poplatník), který provádí za úplatu spediční a skladištní výkony. Nezáleží na tom, jde-li o podnik veřejný či jiný.“

Čl. III

(1) Přípomínka I k položce č. 9 oddílu „D“ sazebníku všeobecné daně se mění a zní:

„Spedičními a skladištními výkony jsou: Zprostředkovatelské výkony všeho druhu, dodání, vyhotovování a přezkoušení skladních listů, přepravních a jiných listin, soupis a označování svršků, vážení, přemísťování, uskladňování, vyskladňování, skladování, nakládání, vykládání, třídění, odebírání vzorků, podávání zásilek na dráhu, proclívání a celní odbavování, označování zásilek, půjčování, připevňování a odstraňování přehrázek, přísun a odsun vozů, inkaso, postup (cesse), nový podej (reexpedice), obstarávání přepravních povolení, odbavování zásilek v říčních a námořních přístavech, poskytování zvláštního průvodu a pod.“

(2) Za připomínku II se zařazuje nová připomínka, pořadím třetí, která zní:

„III. Jako spediční výkony je posuzovati také pronájem nebo jiné přenechání silničních dopravních prostředků do užívání.“

Čl. IV.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1949.

Zápotocký v. r.

Kabeš v. r.